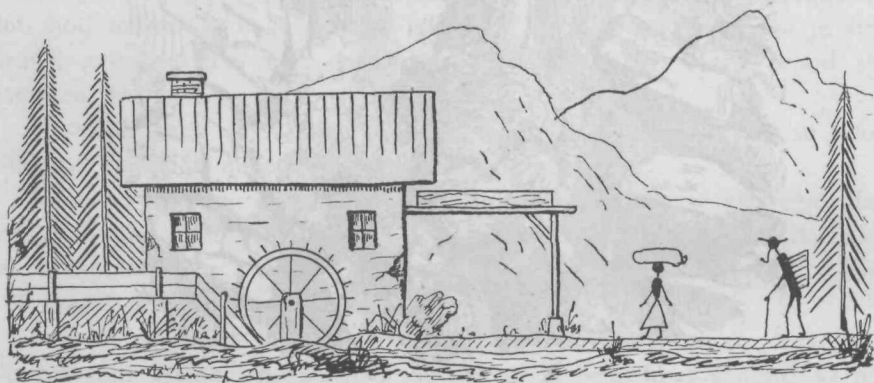
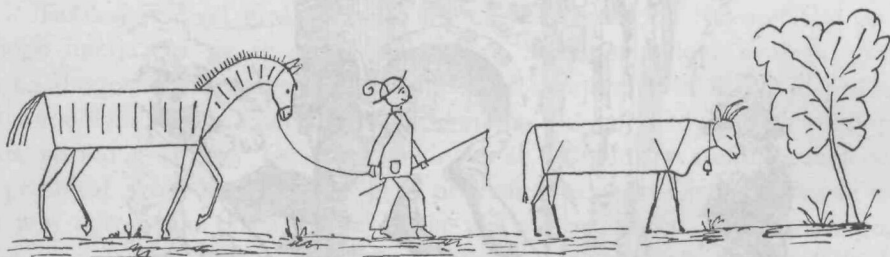

Mladi risar.

Priobčil *Vojteh Sitsch.*

Kakor mi pravijo razna poročila, so »Zvončkovi« mladi risarji že vrlo napredovali. Podobice, ki so bile doslej priobčene na tem mestu, znajo že tako dobro risati, da jih je veselje gledati. Zatorej jim priobčuje današnja številka ljubega »Zvončka« zopet nekaj novih podob, ki jih naj posnemajo naši mladi umetniki!

Ajda.

Naši pradedje so nekdaj stanovali v vzhodnih deželah — tam, kjer sije in greje solnce leto in dan, kjer je obilo zlata in brez mere bogastva. Toda sčasoma so postali tisti kraji ljudem pretesni, in naši pradedje se napotijo, iskat si drugih selišč. Ker so bili miroljubni, so rajši zapustili kraje obile sreče, nego da bi se s svojimi sosedi ruvali in pobijali. Ko se vzdignejo na pot, jim Bog pošlje zrno z obvestilom: »Koderkoli boste potovali, vsajajte to zrno; kjer ozeleni in doraste, tam ostanite. Ako pa ne ozeleni v treh dneh, ga izkoplajte in se pomaknite dalje!« — Nikjer ni ozelenelo

zrno: ne na bregu Črnega morja, ne na poljskih planjavah, ne po nemških gorah, le v slovenski zemlji je ozelenelo in se razvilo v belo cvetje ter prineslo prijeten in koristen sad. In še dandanašnji seje Slovenec ajdo. Če pritisne suša, ali jo popari slana, pridejo hudi časi slovenskemu kmetu.

Narodna pripovedka.

Za mlade kuharice.

Vsak začetek je težak. Temu bi lahko pritrdile tudi naše mlade kuharice, ko se začno sukati okolo ognjišč. Kolikokrat se jim prismsodi mleko! Da se jim pa več ne

pripeti ta nezgoda, naj ravnajo z mlekom tako-le: Mleka ne smejo nikdar pristaviti k ognju v popolnoma suhem loncu. Osnaženi lonec je treba vedno prej izmiti s čisto vodo, da je lonec znotraj nekoliko moker. Najbolje je, če rabimo za kuhanje mleka vedno isti lonec, ki ga potem, ko ga po porabi osnažimo, napolnimo s čisto in mrzlo vodo.

Važno pravilo.

Karkoli delaš, delaj oprezno! Pametno delo je zdravju koristno, neprevidnost pa povsod škoduje. Pri delu pazi, da si ne pokvariš zdravja, pazi pa tudi pri igri, da si ne raniš in ne poškoduješ zdravih udov! Naj ti bo vedno in povsod v mislih pregovor: Bolezen pride s senenim vozom, a odide po nji!

Redek rojstni dan.

Rojstni dan je redek dogodek za one, ki so rojeni dne 29. svečna 1896. Sedaj jim je sojeno, da čakajo osem let, da se vrne ta dan. Leto 1900 bi sicer moralo biti prestopno leto. Ali da soglašajo koledarski podatki z letno dobo, je potrebno, da okroglih števil stoletij, ki se ne dajo brez ostanka deliti s 4, ne računamo za prestopna leta. Leti 1200 in 1600 sta bili (kakor leto 1896.) prestopni leti, a letos je

izostal 29. svečan, in svoj rojstni dan bodo slavili šele leta 1904. tisti, ki so bili rojeni dne 29. svečna 1896.

Robci iz papirja.

Japonci, Kitajci in Koreanci rabijo žepne robce, ki so napravljeni iz najnežnejšega papirja. Kadar je tak robec zamazan, ga ni moči oprati, nego ga vržejo v kraj. Zato so pa tudi papirnati robci jako ceno.

Hiša.

Kadar dogradé zidarji in tesarji hišo, se tega vesele. Zelen smrečji vršiček privežejo na ostrežje ter ga okrase z zastavicami in pisanimi trakovi. Toda hiša še ni dogotovljena. Priti morajo še drugi rokodelci, da dogotové zidanje. Ključničar, mizar, kamnosek, steklar, krovec, klepar, pleskar, sobni slikar, pečar imajo z zgradbo še dovolj posla, preden nam jo pripravijo v prijetno in udobno stanovanje.

Pametnice.

Priroda je velika knjiga,
ki srce blaži, dušo dviga.

✱

Kdor zvezd zlato imeti hoče,
ta hoče to, kar ni mogoče.

Luna.

Besede zložil *Anton Martin Slomšek.*

Mirno in lahko.

Uglasbil *F. Ks. Schneider.*

Pri - jaz - no lu - na sve - ti, nam lah - ko noč že - li, med
Po - hlev - no se za - kri - va, od - kri - va spet o - braz; po -
Le sve - ti, sve - ti, lu - na! Pre - ganjaj temno noč, da

zvez - da - mi se ma - ja, skoz' me - gle se sme - ji, med ji.
pot - ni - ka to - la - ži, da mu je kraj - ši čas, po - čas.
soln - če - ce pri - si - je, pri - ne - se no - vo moč, da moč!

Pazite na tinto!

Učeni ljudje so preiskovali tinto. Našli so, da se nahaja v večini tint različnih plesnih in drugih gobic in mnogo raznih neizmerno majhnih povzročiteljev bolezni. Zlasti mnogo takih stvarc se nabere v tintnikih brez pokrovov. Ako so vcepili te škodljive reči morskim prešičkom, podganam ali mišim, so te živali črez nekoliko

dni poginile. — Lahko si torej razlagamo tiste žalostne slučaje, ko je povzročilo ranjenje z mokrim peresom zastrupljenje krvi ali celo smrt. — Nekateri otroci imajo slabo navado, da stavijo s tinto umazana peresa v usta ali da ližejo tintne madeže z jezikom. Na ta način prihajajo strupene stvari, ki so v tinti, v želodec in morejo povzročiti če ne naglo zastrupljenje, pa bolezni.

Skakalnica.Priobčila *M. O.*

O-	v	daj	po-	z	pot,	Ti
kre-	gum	če,	vi	nam	sti!	na-
dja-	pra-	um,		naš	di;	ki
ska-	po-	nju	vo-	ne	mi	bo-
ži	če	da,	brez	di,	do	skle-
stí,	že	ka-	sre-	kar	sla-	bo-

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

Naloga.Priobčila *M. O.*

Polž leze na 11 *m* visok plot. Podnevi preleze 3 *m*, ponoči pa zdrsi za 2 *m* nazaj. Kateri dan prileze na vrh plotu?

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

Rešitev starinskega napisa in naloge v peti številki.

Starinski napis: Kadar omagajo v puščavi karavane, jim vrč vode reši življenje.

Prav so ga brali: Srečko Ferjančič, učenec na vadnici v Ljubljani; Anica Naglič, Milko in Slavko Naglič, učenca v Ljubljani; Vida in Ante Obreza v Ljubljani; Roman Levce, gimnazijalec v Ljubljani; Ivanka Žager, učenka, Tonček Žager, učenec na Gorici (Štaj.); Rožica Burja v Ljubljani; Maks Kovačič, učenec pri Sv. Trojici v Slov. gor.; Marija Zacherl, učiteljeva soproga v Ljutomeru; Andrej Cekada, učenec v Ljubljani; Ivanka Kocmu, učenka pri Sv. Jurju ob Ššavnici; Fanči Triller, učenka VI. razreda pri Uršulinkah v Ljubljani; Leo Jelenc, učenec v Ljubljani; Elica in Minka Jebačin, učenki, Mirko Jebačin, učenec v Ljubljani; Zdenka Pirc, učenka v Kranju; Štefan Schneider in Ludovik Kociper, učenca v Svetinjah.

Naloga: Ko je Urša prodala 500 hrušk, ji je Rezinih že zmanjkalo, a ker je zadnjih sto, ki so bile njene, prodajala tudi po pet za 2 h, je (samo pri zadnjih 100) izkupila 10 h premalo.

Prav so jo rešili: Vida in Ante Obreza v Ljubljani; Leo Jelenc, učenec v Ljubljani; Elica in Minka Jebačin, učenki, Mirko Jebačin, učenec v Ljubljani; Zdenka Pirc, učenka v Kranju; Štefan Schneider in Ludovik Kociper, učenca v Svetinjah; Dragotin Vrhovec, Rafael Justin, Franc Klančičar, učenci, in Fani Justin v Ljubljani.

Novim naročnikom so na razpolago še vse številke lanskega in letošnjega letnika.

„Zvonček“ izhaja 1. dne vsakega meseca ter stoji vse leto **5 K**, pol leta **2 K 50 h**, četrta leta **1 K 25 h**. — Izdajatelj, upravnik in odgovorni urednik je **Luka Jelenc**, učitelj v Ljubljani, Rimska cesta št. 7. — Rokopise je pošiljati na naslov: **Engelbert Gangl**, Dunaj (Wien), IX., Porzellangasse Nr. 20, II., III./31.

Last in založba »Zveze avstr. jugoslovanskih učiteljskih društev«. — Tiska »Narodna tiskarna« v Ljubljani.